

၆ ଡିସେମ୍ବର ୨୦୨୪ ଖୂତ୍ବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ

ସ୍ଲାନ - ମସଜିଦ ମୁବାରକ, ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟିଲ୍‌ଫୋର୍ଡ୍

ସୁଲହା ହୁଦେବିଯାର ପ୍ରାସତ୍ତକତାରେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଖ୍ ପବିତ୍ର ଜୀବନୀର ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ଅଶ୍ରହଦୁ ଅଳିଲା ଇଲାହା ଉଦ୍ବିଗ୍ନିକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲାଗିଥିଲା ଉତ୍ସବୀରୁ ଅନ୍ଧାର ଅନ୍ଧାର ମୁହମ୍ମଦନ ଅବଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ ଅନ୍ଧାରାଦ୍ ପଢ଼ିବିଲା ହିମିନଶ୍ ଶୌତ୍ ମିରରକିମ୍ । ବିସମିଲା ହିରରହେମା ନିରରହିମ୍ । ଅଳହମଦୁ ଲିଲାହି ରବବିଲ୍ ଅଲମିନ୍ ଅରରହମା ନିରରହିମ୍ । ମାଲିକି ଯୋମିଦିନ୍ । ଲୟାକା ନାବୁଦୁ ଓ ଲୟାକା ନସତିନ୍ । ଇନ୍ଦିନ୍ସ ସିରାତଲ୍ ମୁସତକିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲକ୍ଷିନା ଅନ୍ଧମତ୍ତା ଅନ୍ଧେରିମ୍ ଗୈରିଲ୍ ମର୍ଯ୍ୟାଦି ଆଲେହିମ୍ ଓଲଦ୍ଦୁଲକ୍ଷିନି ।

ତଶ୍ଚହୁଦୁ, ତଉଜ୍ ଓ ସୁରାୟ ପାତିହା ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ପ୍ରିୟ ହୁକୁର ଅନ୍ତର୍ଘଟ୍ କହିଲେ; ସୁଲହା ହୁଦେବିଯାର ଘଟଣାକ୍ରମେ ଆଜି ଅଧିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବ । “ସିରତ୍ ଖାତମୁନ୍ ନବୀଇନ୍”ରେ ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଣୀର ଅହେମଦ ସାହେବ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଚୁକ୍ରପତ୍ର ମାନଙ୍କରେ ତୁଟିବିର୍ଯ୍ୟତି ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ଯାହାକି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଶାମ ଉନ୍ନତ ହେବାର କାରଣ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଅତେବ ସେହି ସନ୍ଧିରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ତୁଟି ରହିଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଚୁକ୍ରପତ୍ରରେ ଯଦିତ ମୁସଲମାନ ପୁରୁଷଙ୍କୁ (ମକ୍କା) ଫେରଣ୍ଟ କରି ଦେବାର ସଞ୍ଚ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣତ ରହିଥିଲା, କିନ୍ତୁ (ସେଥିରେ) ମୁସଲମାନ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସମନ୍ତରେ କୌଣସି ଚଙ୍ଗୀ ହୋଇ ନଥିଲା ।

ଏବେ ରୁକ୍ତି ସମ୍ମନ୍ମାନକୁ ସଂତ ସମୟ ଅତିବାହିତ ହୋଇଥିବ ଯେ, କିଛି ମୁସଲମାନ ମହିଳାମାନେ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଆଖ୍ରମିତି ପ୍ରଦାନ ରହି ମଦିନାରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବପ୍ରଥମ ମକ୍କାର ଧନତ୍ୱ ମୃତକ ଉକବାୟ ବିନ୍ ଅବି ମନ୍ଦିର କନ୍ଯା ଉମ୍ମେ କୁଲସୁମ ଥିଲେ । ଯେ ନିଜ ମାତା ଆନ୍ଦ୍ର ହଜରତ ଉସମାନ୍ ବିନ୍ ଅପାନ୍ ର ଉଗିନୀ ଥିଲେ । ଉମ୍ମେ କୁଲସୁମ ବେଶ ସାହସ୍ରିକତା ପୂର୍ବକ ସୁଦୂର ପଦଯାତ୍ରା କରି ମଦିନାରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ଏବଂ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଖ୍ ସେବାରେ ଉପର୍ଦ୍ଵିତ୍ତ ହୋଇ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ (ଇସଲାମରେ ଦିକ୍ଷାତ ହେବାର) ପରିପ୍ରକାଶ କଲେ । ତାଙ୍କ ପଛେପଛେ ତାଙ୍କର ଦୁଇଜଣ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସମକ୍ରମୀ ଆସି ମଦିନାରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ ଫେରାଇ ନେବାକୁ ହୁକୁର ସମ୍ମାନରେ ଦାବି କଲେ । ସେମାନଙ୍କର କହିବା ଥିଲା ଯେ, ଯଦିତ ଚୁକ୍ରନାମାରେ (ଏପରି ମାମଳାରେ) କେବଳ ପୁରୁଷଙ୍କର (ଶବ୍ଦ) ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସର୍ବରେ ସମସ୍ତେ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତର୍ମାତ୍ରା ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନେ ସାମିଲ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଉମ୍ମେ କୁଲସୁମ ସର୍ବର (ଆକ୍ଷରିକ) ଶବ୍ଦ ଏବଂ ଏଥୁଯୋଗୁ ମଧ୍ୟ କି ମହିଳାମାନେ ଅବଳା ଓ ଦୁର୍ବଳ, ତେଣୁ ମକ୍କା ଫେରି ଯିବାକୁ (ସେ ଆଦୋର୍ମାଣୀ) ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ ।

ପୁଣ୍ୟଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଖ୍ ସ୍ଵଭାବ ଓ ନ୍ୟାୟ ପୂର୍ବକ ଉମ୍ମେ କୁଲସୁମଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେଲେ । ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଯେ, ଯଦି କୌଣସି ମହିଳା ମକ୍କାରୁ ମଦିନା ଚାଲି ଆସନ୍ତି ତେବେ ତାହାର ଶ୍ରୀ ଭଲ ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା କରିନ୍ତିଆ ଏବଂ ଯଦି ସେ ପୁଣ୍ୟବତ୍ରା ଓ ନିଷ୍ଠାପର ପ୍ରମାଣିତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ତାହାଙ୍କୁ କଦାପି (ଅମାନ୍ୟକାରୀ ନିକଟକୁ) ଫେରଣ୍ଟ କର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ବିବାହିତା ନାରୀ ହୋଇଥିବେ ତେବେ ତାଙ୍କର ମହାର ତା' ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସାମାକୁ ନିଷ୍ଠିତ ରୂପେ ଦେଇଦିଅ ।

ଚୁକ୍ରପତ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ସର୍ବ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଥିଲା ଯେ, ଯଦି କୌଣସି ମୁସଲମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ମକ୍କାରୁ ମଦିନା ଚାଲି ଆସନ୍ତି ତେବେ ତାହାକୁ ମକ୍କା ଫେରାଇ ଦିଆଯିବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମଦିନାରୁ

ମକ୍କା ଚାଲିଯାଏ ତେବେ ମକ୍କାବାସୀ ତାହାକୁ ଫେରାଇବା ପାଇଁ ବାଘ ନୁହନ୍ତି । ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଏହି ସର୍ବ ଦ୍ୱାରା ମୁସଲମାନମଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା କ୍ଷର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ବାପ୍ତିବରେ ଏପରି ନଥିଲା । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ହିଁ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍‌ଖାନ୍‌ଖାନ୍ ଦର୍ଶାଇ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ହିଁ! ଠିକ୍ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ମଦିନା ଛାଡ଼ି ମୁସଲମାନମଙ୍କ ୩୮ ପୃଥକ୍ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଏପରି କପଟି ଓ ଦୂରାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ମଦିନା ଫେରାଇ ଆଣିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏବେ ସନ୍ଧି ସ୍ଥାପନ ହେବାକୁ ବେଶି କାଳ ଅତିବାହିତ ହୋଇ ନଥିଲା ଯେ, ଅବୁ ବସିର ଯେ କି ଜଣେ ମକ୍କା ନିବାସୀ ଥିଲେ । ସେ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଦିକ୍ଷା ନେଇ ମଦିନା ଚାଲି ଆସିଲେ । କିନ୍ତୁ ସାକ୍ଷାରିତ ରୁକ୍ତିପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ହୁଜ୍ଜୁର୍‌ଖାନ୍ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଦାବି ଅନ୍ତର୍ଗତ ତାଙ୍କୁ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କୁ ଫେରଷ୍ଟ କରିଦେଲେ । ଯେତେବେଳେ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଦଳ ତାଙ୍କୁ ନେଇ ମକ୍କା ଯାଉଥିଲେ, ରାଷ୍ଟ୍ରାରେ ହିଁ ସେ ସୁଯୋଗ ପାଇ ଉକ୍ତ ଦଳର ସରଦାରକୁ ନିହତ କରିଦେଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ଫେରାର ହୋଇ ମଦିନା ଚାଲି ଆସିଲେ । ତାଙ୍କ ପଛେପଛେ ଅବୁ ବସିର ମଧ୍ୟ ମଦିନା ଚାଲି ଆସିଲେ । ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଅବୁ ବସିର ମହାଭାଗଙ୍କୁ କହିଲେ; ଆପଣ ମୋତେ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ହାତରେ ଅପର୍ଶ୍ନ କରି ନିଜ ଦାୟିତ୍ବ ସମାଦନ କରିଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ସେହି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ କବଳରୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଲେ । ଏଥରେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍‌ଖାନ୍‌ଖାନ୍ କହିଲେ; ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ତ ଯୁଦ୍ଧର ଥର୍ମି ପ୍ରଜ୍ଞାନିତ କରୁଥାଇ । ଏଥରେ ଅବୁ ବସିର ଏକଥା ହୃଦୟକାଳୀ କରି ଯେ, ସନ୍ଧିର ସର୍ବାବଳୀ ଯୋଗୁଁ ମକ୍କା ଫେରିଯିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେବେ ତେଣୁ ସେ ଲୁଚିଛପି ମଦିନାରୁ ବାହାରିଗଲେ । ଆଉ ଏକ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ନିଜର ବାସସ୍ଥାନ ତୋଳିନେଲେ । ଯେତେବେଳେ ମକ୍କାର ଦୂର୍ବଳ ମୁସଲମାନମାନେ ଅବୁ ବସିରଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ଯେ, ସେ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ନିଜ ବାସଭବନ ତିଆରୀ କରି ଅବସ୍ଥାନ କରୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଧୀରେ ଧୀରେ ସେଠାରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମକ୍କାର ଧନାତ୍ମ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ସୋହେଲ୍ ବିନ୍ ଉମରୋର ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ଥିଲା । ଗୋଟିଏ ବର୍ଣ୍ଣନାନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୩୦ ଥିଲା ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୩୦୦ ଥିବାର ଦର୍ଶାୟାଇ । ଏପରି ଧୀରେ ଧୀରେ ମଦିନା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆଉ ଏକ ମୁସଲମାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଗଢ଼ି ଉଠିଲା । ଯେହେତୁ ଉକ୍ତ ଅଂଚଳ ସିରିଯା ମାର୍ଗରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା ତେଣୁ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ସେହି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ସହିତ ମୁହାମ୍ମଦ୍‌ଖାନ୍‌ଖାନ୍ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା । ଏହି ନୂତନ ସଂର୍ଜଣର ଅନ୍ତର୍ମାଣରେ ଏହି କବଳର ନିବେଦନ କଲେ ଯେ, ସେହି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ମଦିନା ଢାକି ନିଅନ୍ତୁ । ଅତ୍ୟବର ଯେତେବେଳେ ହୁଜ୍ଜୁର୍‌ଖାନ୍‌ଖାନ୍ଖାନ୍ ପତ୍ର ଥିଲା ଅବୁ ବସିର ରେ ଅବୁ ବସିର ରେ ଅବୁ ବସିର ରେ ଏହି କବଳର ନିଧନ ହୋଇଗଲା । ସେଥୁଅନ୍ତେ ବାକି ମୁସଲମାନମାନେ ମଦିନା ଚାଲି ଆସିଲେ ।

ଇତିହାସବିତ୍ର ନିଜ ଅଭ୍ୟାସ ବଶତେ (ବିଭିନ୍ନ) ଆପରି କରିଆନ୍ତି । ତେବେ ସେହି ଉତ୍ତିହାନ ଆପରିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଟି ଧାନ ଯୋଗ୍ୟ ଆପରି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମାଦ ସାହେବର୍‌ଖାନ୍ ଚର୍ଚା କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରଥମ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଫେରଷ୍ଟ କରିବାର ପ୍ରତିଶୃତି ଉଙ୍ଗୁଣ କରିବା । ଆଉ କ୍ଷିତ୍ୟୀଯ ଅବୁ ଜନନ୍ ଓ ଅବୁ ବସିର ରେ ପ୍ରଥମଙ୍କରେ କରାଯାଇଥାଏ ।

ଏହି ଆପରିର ଉତ୍ତରରେ ଏକଥା ସ୍ଥାନ ରଖିବା ଉଚିତ, ଯେ, ପ୍ରଥମତେ ଉକ୍ତ ସନ୍ଧି ମକ୍କାର ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିଲା । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମ ଦିନରୁ ହିଁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଣ୍ଟା

ଉଦ୍ଧି ନେଇଥିଲେ । ପୁନରୁ ସ୍ଵୟଂ ମକ୍ଷାର ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି ଯେ, ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଖ} କଦାପି ଚୁକ୍ରିର ସର୍ବ ଭଙ୍ଗ କରି ନାହାନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ରୋମର ମହାପ୍ରତାପି ସମ୍ବାଦ ହରକଲକୁ ମହାଭାଗଙ୍କର ପତ୍ର ହସ୍ତଗତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସେ ଅବୁ ସୁଫିଆନ୍ ଯେ କି ମକ୍ଷାର ପ୍ରଧାନ ଥିଲା ଏବଂ ସେଠାରେ ଉପଚ୍ଚିତ ଥିଲା ତାହାକୁ ଡକାଇ (ହୁଜ୍ଜୁର ^{ସ.ଖ} ପ୍ରସଙ୍ଗରେ) ପ୍ରଶ୍ନ କଲା- ସେହି ସମୟରେ ଅବୁ ସୁଫିଆନ୍ ସ୍ଵୟଂ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲା ନା ! ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଖ} କଦାପି କୌଣସି ପ୍ରତିଶୃତି ଭଙ୍ଗ କରି ନାହାନ୍ତି ।

ମୁସଲମାନ ମହିଳାଙ୍କୁ (ମକ୍ଷା) ଫେରାଇ ଦେବାର ଆପତ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସହି ବୁଝାରୀରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଶଙ୍କର ନକଳ କରି ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମଦ ସାହେବ^{ସ.ଖ} ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ସେହି ସ୍ତର ଓ ସର୍ବହୀନ ମୂଳକ ଶଙ୍କ ରହିଥିବା ସବୁ ଏହି ଆପତ୍ତି କରିବା କେବଳ ଅନ୍ୟାୟ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ ବିରାଟ ବିଶ୍ୱାସପାଦକତା । ଯଦି ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଇତିହାସର କେତେକ ବର୍ଷନାନୁୟାୟୀ ସନ୍ଧିର ସର୍ବବଳୀରେ “ରଜ୍ଜୁଲ” ଶଙ୍କ ନଥିଲା ବରଂ ସାଧାରଣ ଶଙ୍କ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁଥିରୁ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ଉଭୟ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲେ । ତେବେ ଏହାର ଉଭର ଏହିକି ଯେ, ପ୍ରଥମତେ ଦୃଢ଼ ଓ ଅକାଟ୍ୟ ବର୍ଷନା ଯେଉଁଥିରେ “ରଜ୍ଜୁଲ” ଶଙ୍କ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ତାହାକୁ ହିଁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯିବ । ଦ୍ଵିତୀୟତେ ଔଡ଼ିହାସିକ ବର୍ଷନା ଯେଉଁଥିରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବର୍ଷନା ରହିଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥାଏ, ଯାହାକି ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରି ଆସିଲି । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ “ସିରତ ଇବନ୍ ହିଶାମ”ରେ ଯେଉଁ ଶଙ୍କ ରହିଛି ସେଠାରେ ନିଃସ୍ଵାସରେ ପୁଲିଙ୍କର ଶଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ହୋଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ଲିଙ୍କବାଚକ ଓ ବଚନବାଚକ (ଶଙ୍କ) ତାହା ହିଁ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯାହାକି (ବ୍ୟାକରଣରେ) ପୁଲିଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ଆପତ୍ତି ଯାହାକି ଅବୁ ବସିରଙ୍କ (ଘରଣା) ସହିତ ସମନ୍ଧିତ, ତାହା ଉପରେ ଅନୁଧାନ କଲେ ମଧ୍ୟ ଝାତ ହୋଇଥାଏ ଯେ, ଉକ୍ତ ଘରଣାଟି ଉର୍ବିହୀନ ଓ ଅମୂଳକ । ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏହି ସନ୍ଧି କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଅଛି ଯେ, କ’ଣ ହୁଜ୍ଜୁର^{ସ.ଖ} ତାହାର ଉଲଙ୍ଗନ କରିଥିଲେ ? କଦାପି ନୁହେଁ ! ହୁଜ୍ଜୁର^{ସ.ଖ} ତ ସେହି ସର୍ବବଳୀ ପାଳନ କରିବାରେ ଏକ ଅନୁକରଣୀୟ ନମ୍ବନା ଥିଲେ ।

କ୍ଷଣକ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ! ଅବୁ ବସିର ଇସଲାମର ସତ୍ୟତାକୁ ଚିହ୍ନ ମକ୍ଷାରୁ ପଳାଯନ କଲେ ଓ ଲୁଚିଛପି ମଦିନାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ । ଆଉ ତାଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପର୍କୀୟ ତାଙ୍କ ପଛେପଛେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ଫେରାଇ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଉଭୟଦଳ ହୁଜ୍ଜୁର^{ସ.ଖ} ସେବାରେ ଉପଚ୍ଚିତ ହେଲେ । ଅବୁ ବସିର କୋହତରା ସ୍ଵରରେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଖ} କହିଲେ; ହେ ଅଲ୍‌ଲିୟଙ୍କ ରସ୍ତୁଲ^{ସ.ଖ} ! ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଇସଲାମ ରୂପକ ବିଶେଷ ଅନୁଗ୍ରହ (ପୁରସ୍କାର) ପ୍ରଦାନ କଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୱଙ୍କ କୃପାଶିଷ ଫଳରେ ମୁଁ ମୁସଲମାନ ହୋଇ ଏଠାକୁ ଚାଲି ଆସିଛି, ଏବେ ମକ୍ଷା ଫେରିଲେ ମୋତେ ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ଭୋଗ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ମିଳିବ ନାହିଁ । ତାହା ଆପଣ^{ସ.ଖ} ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୱଙ୍କ ସକାଶେ ମୋତେ (ମକ୍ଷା) ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଅପରପାର୍ଶ୍ଵରେ ଅବୁ ବସିରଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ସନ୍ଧିପଡ଼ିର ଦ୍ୱାରି ଦେଉଥିଲେ, ଏହି ବିଷୟକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ରସ୍ତୁଲୁଲୁୟ^{ସ.ଖ} ସ୍ଵୟଂ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମର୍ମାହତ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ଘଢିଥିଲେ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ମହାଭାଗ ଅମାନତ୍ ଓ ବିଶ୍ୱାସତାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରିତ ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ ।

ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଖ} କହିଲେ; ହେ ଅବୁ ବସିର ! ତୁମେ ଜାଣ ଯେ, ଆମେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ର ସାକ୍ଷର କରି ସାରିଛୁ ଏବଂ ଆମ ଧର୍ମରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଭଙ୍ଗ କରିବାକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି । ସୁତରାଂ ! ତୁମେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଚାଲିଯାଅ ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଧୈର୍ଯ୍ୟରକ୍ଷା କରି ଇସଲାମରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରୁହ ତେବେ

ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ ପାଇଁ ଓ ତୁମ ପରି ଅତ୍ୟାଚାରିତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁକ୍ତିର ପଥ (ନିଶ୍ଚଯ) ଉନ୍ନତୁ କରିଦେବେ । ନବୀଶିରୋମଣୀଙ୍କ ଏହି ମହତବାଣୀ ଶୁଣିବା ପରେ ଅବୁ ବସିର (ମକ୍କା) ଫେରିଗଲେ । ତା’ପରେ ଯାହା ଘଟିଥିଲା ଯଦି ଏହି ଆପଢ଼ି କରାଯାଏ କି ମକ୍କାରୁ ପଳାଯନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ତେଣିକି ସେ କୌଣସି ସ୍ଲୁକେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁ ନା କାହିଁକି, ତାହାକୁ ହୁକ୍କୁର^{ସ.ଅ.} ମକ୍କା ଫେରାଇ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିବନ୍ଦ ଥିଲେ ତେବେ (ଜଣି ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ) ବୁକ୍ରିପ୍ତରେ ଏପରି କୌଣସି ସର୍ବ ଉଲ୍ଲେଖ ନଥିଲା । ମଦିନାର ପ୍ରଶାସନିକ ପରିସରରୁ ବାହାରେ ରହୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କୁ ଫେରାଇବାର ଦାୟିତ୍ୱ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ.}ଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରିବା ବୁଦ୍ଧି ବିବେକ ବିହିତ୍ୱରୁ ବିଷୟ । ଏହି ସର୍ବ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ମକ୍କାବାସୀ ସ୍ମୟ^ବ ଗଡ଼ି ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁ କଣ୍ଠକୀୟ ତାରା ସେ ରୋପଣ କରିଥିଲେ ତାହାର ସେମାନେ ସ୍ମୟ^ବ ଶିକାର ହେଲେ । ନିଃସଦେହରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ଅବୁ ବସିର ^{୩.ଅ.} ସହିତ ସେହି ଅଂଚଳରେ ଏକତ୍ର (ବାସ) କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟି କୋଣରୁ (ସେମାନେ) ମୁସଲମାନ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସାଂସାରିକ, ପ୍ରଶାସନିକ ଓ ରାଜନୈତିକ ତଥା ନିୟମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆପଣ ^{ସ.ଅ.}ଙ୍କର ତାଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା । ତେବେ ଏହି ସର୍ବ ଯେ, ସେହି ଲୋକମାନେ ପ୍ରଶାସନିକ ଦୃଷ୍ଟି କୋଣରୁ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ^{ସ.ଅ.}ଙ୍କର ଅଧୀନ ଥିଲେ, ଏହା ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ନିଜ ଆୟୁ ସ୍ଥିର କରି ନେଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ସ୍ମୟ^ବ ସେହି ନିରୀହ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ହୁକ୍କୁର ^{ସ.ଅ.}ଙ୍କ ଶାସନ ପରିସର ମଧ୍ୟରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଦେଲେ ତେବେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ.}ଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି ଆପଢ଼ି କିପରି ବା ବଡ଼ା ଯାଇପାରିବ । ବାନ୍ଧବରେ ଏହା ଅମାନ୍ୟକାରୀ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କର ଷଡ଼ଯତ୍ତ ଥିଲା, ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଓଳଟି ପଡ଼ିଲା । ଆଉ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ.}ଙ୍କର ପବିତ୍ରତା ଅକ୍ଷ୍ଵର୍ଷ ରହିଲା । ଆପଣ ^{ସ.ଅ.} ସର୍ବର ଶଙ୍କାବଳୀକୁ ଠିକ୍ ଠିକ୍ ପୂରଣ କଲେ ଓ ଅବୁ ବସିର ତଥା ତାଙ୍କ ସାଥମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଶାସନ ପରିସର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରେ ରଖିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେହି ଲୋକମାନେ ନ୍ୟାୟ ପରାଯଣ ହେଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ଇସଲାମ ଓ ମହାଭାଗଙ୍କ ଉପରେ ବାଜେ ତଥା ଭିତ୍ତିହୀନ ଆପଢ଼ି ବାଢ଼ି ଥିଲେ ।

ମହାମହିମ ହୁକ୍କୁର ଅନ୍ତରେ^{ସ.ଅ.} ଖୁତବାର ପରିଶେଷରେ କହିଲେ; ଆଜି ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟ ଆଚରଣ କରିବାର ଦାବିଦାରମାନେ ସମାନ କଥା ଅର୍ଥାତ ଦ୍ୱିପାକ୍ଷିକ ପଞ୍ଚା (ଅବଲମ୍ବନ) କରୁଛନ୍ତି । ସମ୍ପ୍ରତି ଏହା ହିଁ ବିଶ୍ୱରେ ଉପଦ୍ରବ ସୃଷ୍ଟି କରିଚାଲିଛି । ଅଲ୍ଲାହତାଳା ଆଜି ମଧ୍ୟ ସଂସାରବାସୀ ଓ ବିଶେଷ ଭାବରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରବଞ୍ଚକଙ୍କ ପ୍ରବଞ୍ଚନାରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ଥାମିନ୍ ।

ଅଲ୍ହମ୍ଦୁ ଲିଲାହି ନହମଦୁହୁ ଓ ନସ୍ତତିନୁହୁ ଓନ୍ଦେଶିରୁହୁ ଓନୁମିନୁ ବିହି ଓନଦେବକକିଲୁ ଥାଲୋହି ଓ ନତ୍ତବୁଦ୍ଦିଲା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍ତପୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସନ୍ଧିଷ୍ଠାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ସୁହଦିହିଲୁ ଫଳାମୁଜିଲୁ ଲହୁ ଓମଇଁ ପୁଲନିଲହୁ ଫଳା ହାଦିସ୍ତା ଲହୁ ଓନଗହଦୁ ଅଲ୍ଲାହା ଲିଲାହି ଓନଗହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବଦୁହୁ ଓରଧୁଲୁହୁ । ଲବାଦିଲୁହି ରହମକୁମୁଲାହା ରମ୍ନିଲାହା ସାମୁରୁବିଲୁ ଅଦ୍ବଳେ ତୁଳ ରହସ୍ୟାନି ଓରତାଇଜିଲ କୁରବା ଓସନହା ଅନିଲ ଫହମାଇ ତୁଳ ମୁନ୍କରି ତୁଳ ବଗଇ ସୁଇଦୁକୁମ୍ ଲଅଲିଲକୁମ୍ ଉଲକ୍ କରନ୍ ଉପକୁରୁଲାହା ସୁପକୁରୁକୁମ୍ ଓଦ୍ବଦ୍ଧ ସୁଵ୍ରତଜିବ୍ ଲକୁମ୍ ଓଲପିକୁଲାହି ଅକ୍ବରେ ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a

6th December 2024

Translated to Odia by : Moulavi Anwar Ahmad Khan